

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Pensio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

cum sacri Concilii, non habet ex hac sola electione potestatem absolvendi à casibus reservatis, nisi aliunde eam habeat, Nav. loc. cit. & resolvendo hunc casum dico cum dicto Navar. conf. 3. de statu Monach. nu. 34. quòd absolvendi facultas privilegio perpetuo, dignitati competens est delegabilis, sicut competens alicujus ordinariæ potestatis. Et Gemin. c. 1. ver. omnibus, de temp. ordin. lib. 9. dicit, quòd habens potestatem dispensandi jure ordinario, potest alteri committere vices suas, secus verò, si jure delegato.

Ad Quintum, sac. Congreg. declarat. 465. in meo, scribens pro Episcopo Segobienfi, inter cætera, censuit in hæc verba: Sanctissimus Dominus, referente Congregatione Concilii, decrevit institutionem officii Poenitentiarii, nec non electionem personæ Poenitentiarii, quandocunque faciendam, ad solum Episcopum pertinere absque consensu Capituli: collationem autem præbende ab illis fieri debere, ad quos antea spectabat. cætera verò in Additionibus magnis videto.

PENSIO.

AN Episcopus possit ponere pensionem novam super beneficiis, vel veterem augere. Et videtur quod sic, modò sit parochialis, quæ excedat summam Ducatorum centum, Concilium Tridentinum sess. 24. cap. 13. de reform. similiter & in aliis beneficiis carentibus cura animarum, & quod hoc possit, patet, quia Conc. non loquitur in Papa, quia ipse, non subest decretis Concilii,

cum sit supra Concilium, ut sanior sententia scribentium approbat. Navar. ca. 25. nu. 137. ergo loquitur in Episcopis, quoad Parochiales, & in Papa, quoad cathedrales, accedit gloss. in cap. audivimus, in verbi pensio, de callus. de reg. & Gom. in tractat. viriisque sign. fol. 92. & Pau. Rot. tract. de pensio. q. 1. num. 10. citatus ab ipso Gom. Abb. in c. nisi, num. 4. in fine, de præben. & in Clemen. 1. num. 3. de sup. neg. præb. & in cap. pastoralis, nu. 4. de his, quæ fiunt à prælat. Selva tractatus de benef. 4. p. q. 7. num. 4. tamen Gloss. in c. cum dilectus, in ver. astate, de elect. & alii dicunt, quod non, Rebuff. in pract. benef. tit. de collat. num. 6. Dicit, quis, quid operantur illa verba sac. Concil. Tridentini? respondetur ex Selva loco citato, quòd multoties Concilia generalia, etsi non possint imponere legem Papæ, prout in cap. proposuit, de concess. præb. tamen dant modum, dirigunt, instruunt, quid fieri, vel non fieri possit ab eo, quid facilius, difficiliusve, & licet in Constitutione Conciliari aliquando permittatur dispensatio, tamen hoc non potest Episcopus, qui habet potestatem dispensandi super Conciliis, gloss. cit. & verba Concilii Tridentini operantur duo. Primum, quòd in concessione facta contra dispositionem Conciliarem, non sufficit clausula derogatoria generalis, quia constitutio Conciliaris tacite continet clausulam derogatoriam, & propterea ei non derogatur per clausulas generales, Archid. cap. 1. de const. lib. 6. Caputaq. decis. 268. num. 3. Secundum, quia Papa redditur facilius ad disponendum, & providendum, & Navar.

loc. cit. dicit, hactenus hoc observari in-
violabiter, idem Rebuff. loc. cit. in tit. de
reservatione generali & speciali, num. 29.
ubi dicit, esse non usu amissam in hoc
Episcoporum potestatem. Secundò,
pensio si excedat dimidiam fructuum,
non est nulla, sed annullari debet. Boer.
decis. 162. & citat Rom. cons. 368. Tertio,
an, & quando, & quantum pensionis de-
beat pensionarius solvere hæredibus illius,
cujus debebatur pensio? vide Covar. lib.
2. cap. 15. nu. 13. var. resol. Quarto, an, &
quando pensionarius teneatur ad deci-
mas? vide Hieron. Gigan. tract. de pensio-
ne, q. 19. & Vinc. de Fran. decis. 107. nu. 2.
Quinto, an pro pensione præterita possit
agi contra successorem? vide eund. dec. cit.
num. 14. cum sequent. Sexto, pensionarius
obligatur sub censuris, & pœnis eccle-
siasticis ad solvendam pensionem, & e-
lapso termino, statim incidit in eas, non
solvendo pensionem, Cassiod. decisione
2. de pœnis. & dec. 12. de rescript. Gom. 17a.
utriusque sign. fol. 91. & 90. Navar. cap.
27. num. 272. not. 12. & ca. 123. nu. 204.
Rebuff. loc. cit. in 3. par. sign. in clausula, &
cum absolutione, & hoc quando perso-
naliter consensit pensioni, secus si per
procuratorem.

PRÆBENDA THEOLOGICALIS.

SUMMARIUM.

- 1 Ubi constituenda sit.
- 2 Quorum sumptibus.
- 3 Ubi non potest, quid agendum sit.
- 4 An subsaceat constitutioni Capituli se-
cundæ, cum similibus, de præbend.
lib. 6.

5 Quis debeat eligi, tum quoad literari-
ram, tum quoad statum, seu conditio-
nem.

AD Primum, sac. Conc. Trid. sess. 5. c.
1. de refor. decernit per hæc verba.
Primum, ubi in Ecclesiis cathedralibus
reperitur præbendæ, sive aliquid hu-
jusmodi pro lectoribus sac. Theolog.
possidentibus eas, imponatur onus, ut sa-
tisfaciant muneri suo, &c. Secundum de
cætero has præbendas non esse confe-
rendas nisi iis, qui per seipos id munus
explicare possint. Tertium, ubi non ad-
est præbenda, primò vacatura ad eum
talem ipso facto perpetuo constituta, &
deputata intelligatur, modò non habeat
onus in junctum incompertabile. Quar-
tum, quod si non adest præbenda, per
assignationem alicujus beneficii simpli-
cis ejusdem, supportatis tamen debitis
oneribus vel per contributionem bene-
ficiarum Civitatis, & Diœcesis, vel ut
commodius fieri poterit per Ordina-
rium de consensu Capituli providea-
tur, vide etiam D. Thom. 2. 2. q. 120.

Ad Secundum, si non adest aliquid
istorum prædictorum, sac. Congr. declar.
116. ita censuit: Ubi urget consuetudo,
quod detur a capitulo stipendium proprio
Theologo, ea servanda est, quod si illud etiam
poterit Theologum reddere diligentiorè in
sui muneris functione, triennium ejus con-
ductionis Ordinarius una cum capit. præ-
bendis debent, &c. ex quibus verbis, & Cõ-
cilio apparet, quòd onus hujusmodi im-
mineat Capitulo, & non Episcopo,
licet ab ipso debeat eligi, & confir-
mari.

Ad Tertium, sac. Con. ubi sup. §. Ec-
clesia verò, providit, quòd ubi adeò sunt
exigui